

БРАТЯ ГРИМ

ЕЛФИТЕ

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2016

chitanka.info

Един обуцар обеднял не по своя вина толкова много, че накрая му останала кожа само за един чифт обувки. Той скроил вечерта обувките, които смятал да започне да прави на другата сутрин, и тъй като бил с чиста съвест, легнал си спокойно в леглото, поверил се в ръцете на Бога и заспал. На сутринта, след като си казал молитвите и понечил да седне и да започне работа, видял двете обувки да стоят напълно готови на работната му маса. Той бил поразен и не можел да си обясни това. Взел обувките в ръце да ги разгледа отблизо, а те били така изящно изработени, че нямало нито един лош шев по тях, сякаш били произведение на изкуството.

Не след дълго влязъл купувач и обувките толкова му харесали, че платил за тях повече от обичайното, и с тези пари обуцарят успял да купи кожа за два чифта обувки. Той ги скроил вечерта и на другата сутрин с подновен кураж се приготвил да започне работа. Но не станало нужда — още като се събудил, те били вече готови, а не липсвали и купувачи, които му дали достатъчно пари да купи кожа за четири чифта обувки. На по-следващата сутрин пак намерил четирите чифта обувки готови. И така всеки ден — каквото скроял вечерта, на сутринта бивало завършено. Така той скоро стъпил отново на крака и накрая забогатял.

Една вечер, малко преди Коледа, след като свършил с кроенето, мъжът казал на жена си, преди да си легнат:

— Какво ще кажеш да не спим тази нощ и да видим кой е този, дето ни помага?

Жената одобрила идеята и запалила една свещ, а после двамата се скрили в един ъгъл на стаята зад дрехите, които били окачени там, и зачакали. Като настъпило полунощ, пристигнали две симпатични голи човечета, седнали на обуцарския тезгях, сложили пред себе си всичката скроена кожа и започнали да бодат, да шият и зачукват така сръчно и бързо с малките си пръстчета, че обуцарят не можел да откъсне погледа си от удивление. Не се спрели, докато всички обувки не били направени и стояли готови върху масата. Тогава бързо избягали.

На сутринта жената рекла:

— Малките човечета ни направиха богати и трябва да им покажем колко сме им благодарни. Те се движат така, без нищо на гърба си, сигурно им е студено. Слушай какво ще направя: ще им уشيا

ризки, палтенца, жилетки и панталони и ще им изплета по един чифт чорапи, ти пък им направи по един чифт обувчици.

Мъжът отвърнал:

— С радост ще сторя това.

И една вечер, когато всичко било готово, вместо скроената кожа за обувки, сложили на масата своите подаръци, а после се скрили, за да видят как ще постъпят малките човечета.

В полунощ те доприпкали и понечили веднага да се заловят за работа, но като не намерили никаква скроена кожа, а само хубавите малки дрешки, отначало се учудили, а после изпаднали в буйна радост. Бързо се нагиздили с хубавите дрехи и запели:

*— Сега — каквито сме левенти ние,
май не ни приляга обувки да шием?*

После се разтанцували и заподскачали през пейки и столове. Накрая излезли и затанцували навън.

Оттогава повече не дошли, но на обуцаря до края на живота му вървяло и успявал във всяко свое начинание.

Илюстрация: Уолтър Крейн

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.